

WSA w Warszawie uwzględnił skargę Fundacji na decyzję Prezesa IPN o odmowie udostępnienia informacji publicznej

Wyrokiem z dnia 13 lipca 2010 r., sygn. akt II SA/Wa 488/10, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uwzględnił skargę Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka na decyzję Prezesa IPN o odmowie udostępnienia informacji publicznej w postaci danych statystycznych na temat ilości decyzji o odmowie udostępnienia zainteresowanym dotyczących ich dokumentów komunistycznych organów bezpieczeństwa państwa wydanych przez organy IPN w 2007 i 2008 r.

Fundacja zwróciła się o udostępnienie informacji publicznej w kwietniu 2009 r. Celem Fundacji było zebranie informacji o skali zjawiska nieudostępniania zainteresowanym osobom dotyczących ich dokumentów archiwalnych komunistycznych organów bezpieczeństwa państwa. W tym dokumentów, które powinny być im udostępnione po wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2007 r., sygn. K 2/07. Fundacja wskazała, że uzyskane informacje zostaną wykorzystane między innymi na potrzeby przygotowania opinii *amicus curiae* dla Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie oraz Trybunału Konstytucyjnego.

Prezes Instytutu Pamięci Narodowej uznał, że informacja, o którą zwróciła się Helsińska Fundacja Praw Człowieka ma charakter informacji przetworzonej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej, a jednocześnie za jej udostępnieniem nie przemawia szczególny interes publiczny.

Sposób załatwiania sprawy przez Prezesa IPN spowodował, że w międzyczasie, Fundacja zmuszona była wnieść do sądu administracyjnego skargę na bezczynność organu.

Wydanym wyrokiem sąd uchylił zaskarżoną decyzję, wskazując, że ustawa o dostępie do informacji publicznej dotyczy ważkich spraw, stanowiąc instrument kontroli ze strony społeczeństwa nad administracją publiczną, w której mieści się również Instytut Pamięci Narodowej. O tym, jak ważne są to kwestie, świadczy zamieszczenie prawa do informacji publicznej w Konstytucji RP.

Sąd zwrócił jednocześnie uwagę, że w swym orzecznictwie Naczelny Sąd Administracyjny podkreśla, że zasadą winno być udzielenie informacji publicznej. Natomiast ewentualnie powstające wątpliwości winny być rozstrzygane na korzyść podmiotu wnoszącego o informację.

W ocenie sądu wnioski złożony przez Helsińską Fundację Praw Człowieka w istocie stanowił dwa wnioski, z których jeden dotyczył decyzji wydanych przez dyrektorów poszczególnych oddziałów IPN, drugi natomiast – decyzji wydanych przez Prezesa IPN.

W zakresie wniosku obejmującego informacje o decyzjach wydanych przez dyrektorów oddziałów IPN, sąd wskazał, że nie istnieją wątpliwości co do tego, że informacja ma charakter przetworzony. W tym zakresie nie można kwestionować twierdzeń Prezesa IPN, że nie posiada na ten temat informacji.

W zakresie natomiast wniosku obejmującego informacje o decyzjach wydanych przez Prezesa IPN, żądana informacja winna znajdować się w repertoriach, które prowadzi każdy urząd publiczny. Tymczasem Prezes IPN odmawiając udostępnienia informacji potraktował wniosek Fundacji w sposób zbiorczy. Organ nie wykazał, że informacje na temat decyzji Prezesa IPN są informacją przetworzoną.

Prezes sam powołał fakt, że do zgromadzenia informacji musiałby zatrudnić swoich pracowników, nie oznacza to jednak, że zgromadzone w ten sposób informacje, stanowiły będą informację przetworzoną. Informacją przetworzoną jest coś nowego, nowa jakość. Natomiast fakt zatrudnienia pracowników nie jest sam przez się tożsamy z przetworzeniem informacji.

Wyrok sądu jest nieprawomocny, a sąd sporządzi jego uzasadnienie z urzędu. Sprawa niniejsza jest natomiast kolejną sprawą, w której Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka Instytut Pamięci Narodowej odmówił udostępnienia informacji publicznej. Informacja publiczna, stosownie do przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, udostępniona musi zostać w terminie 14 dni od złożenia wniosku. Tymczasem w realiach niniejszej sprawy między złożeniem wniosku, a nieprawomocnym wyrokiem sądu upłynął okres ponad roku i 3 miesiące.